

“Volem donar valor al grandíssim patrimoni natural i cultural andorrà”

Pere Moles, impulsor de la Biennal Internacional Land Art Andorra, considera que aquesta primera edició ha de ser “un referent cultural i ha d’augmentar el prestigi internacional del país”

per Aina Mercader

Arreu del món –Noruega, Mongòlia, Xile...– se celebren, amb més o menys èxit, diverses biennals i fires enfocades exclusivament al *land art*, però al setembre s’estrena ALA, la primera biennal dedicada a l’art de la construcció del paisatge a Andorra, “un escenari immillorable –segons defensa el comissari Pere Moles, dissenyador i soci fundador de Reunió de Papaia, principal impulsor del projecte–, ja que disposa de tots els ingredients indispensables per dur a terme aquesta modalitat artística. És a dir, un paisatge natural de gran bellesa, fruit de la seva ubicació geogràfica a l’interior de la seralada pirinenca, i un patrimoni artístic i arquitectònic de gran valor, sobretot el format per les esglésies romàniques, però en el qual també podem incloure altres edificis i estils, fins i tot els més contemporanis”. A més, les terres andorranes ja estan avesades a l’art: “El país té una sensibilitat especial cap a l’art –subratlla Moles–, com ho demostren les nombroses escultures situades en espais públics, de les obres de la CASS – Caixa Andorrana de Seguretat Social, instal·lades en diferents punts del territori nacional, a La Ruta del Ferro, o les freqüents exposicions que s’hi programen.”

L’ALA es desplega durant un mes arreu del territori de les parròquies que formen

Pere Moles, comissari de la primera biennal de Land Art Andorra.

Andorra. “L’àrea logística de l’organització –explica– ha identificat més de 50 ubicacions originals situades en les set parròquies del país i que considera idònies per a instal·lacions de *land art*. Un cop contrastades amb els responsables de Medi Ambient i Cultura de cadascun dels comuns (ajuntaments), s’ha fet la tria definitiva de les ubicacions. Cada artista ha participat en l’elecció del seu espai per elaborar una proposta en context real, per inserir-la al màxim a les circumstàn-

cies de l’entorn. Durant els dies previs a la biennal, veurem com els artistes preparen *in situ* les seves instal·lacions, la qual cosa –afirma– serà un atractiu afegit”. Una de les característiques del *land art*, és ben sabut, és la seva qualitat d’art efímer, i els organitzadors en són plenament conscients: “Algunes peces es desmuntaran un cop acabada la biennal, d’altres evolucionaran amb el permís de la natura i d’altres quedaran permanentment aquí.”

Des dels inicis del *land art*, van sorgir veus crítiques i es va crear certa controvèrsia al voltant d'algunes intervencions en el paisatge, com en el cas, per exemple, de la instal·lació la Costa Coberta de Christo (es va tapar durant 10 setmanes Little Bay, a Austràlia, per frenar l'erosió natural de les roques), i va néixer, en paral·lel, l'etiqueta d'ecoart o d'art mediambientalment responsable. El curador defuig les polèmiques i argüeix: “La nostra missió és molt clara, perquè volem donar valor al grandíssim patrimoni natural i cultural andorrà.” I hi afegeix: “Si volem ser un referent cultural i augmentar el prestigi internacional del país, hem de projectar un missatge en què el medi ambient i el patrimoni artístic andorrans no se sentin agredits; tot al contrari, que hi puguin donar un valor afegit.”

Enguany, amb la primera edició de l'ALA, es fixaran les bases d'un nou esdeveniment cultural i, a hores d'ara, és complicat preveure quin serà el seu futur: “El nostre objectiu a curt termini és fer una biennial de qualitat que esdevingui un èxit. Per a la pròxima edició, un cop extretes les conclusions d'aquesta, probablement el comitè organitzador serà un altre i en tot cas serà el comissari d'ALA 2017 el que en decidirà el nou rumb”, conclou Moles.

Marie-Hélène Richard. *Bois de Poche*. Biennial Land Art Andorra.